

ніе да имъ запрѣтимъ, да не говорятъ вече въ
 18 това име на никого челоуѣка. И повыкахъ гы
 та имъ заръчахъ да не продумать никакъ нито
 19 да учать въ име-то Іисусово. А Петръ и Іоаннь
 отговорихъ имъ и рекохъ: Ако е праведно
 прѣдъ Бога да послушамы васъ повече, а не
 20 Бога, сждѣте. Защото ный не можемъ да не
 21 говоримъ това що смы видѣли и чули. А тѣ
 пакъ гы заплашихъ и пуснхъ гы, понеже не
 намѣрувахъ нищо *за косто* да гы накажтъ,
 поради народъ-тъ; защото всички славѣхъ Бога
 22 за това що быде; Защото челоуѣкъ-тъ, надъ ко-
 гото станъ това чудо на исцѣленіе-то, бѣше по-
 вече отъ четиридесетъ годинъ.
 23 И щомъ гы пуснхъ, дойдохъ при свои-тъ
 си, та извѣстихъ *това* що имъ рекохъ перво-
 24 священници-тъ и старѣйшины-тъ. А тѣ като чу-
 хъ, възвысихъ единократно гласъ къмъ Бога,
 и рекохъ: Владыко, ты си Богъ, който си на-
 правилъ небе-то и земѣ-тъ и море-то, и всич-
 25 ко що е въ тѣхъ; Който си рѣкль чрѣзь уста-
 та на Давида раба своего: Защо ся расфучахъ
 язычници-тъ, и народи-тъ прѣговарять суетны
 26 нѣща? Прѣдстанхъ царіе-тъ земни, и князове-
 тѣ ся събрахъ на купъ, противъ Господа и про-
 27 тивъ помазанникъ-тъ неговъ. Защото наистинъ
 ся събрахъ противъ святой-тъ твой отрокъ Іи-
 суса, когото си помазалъ, Иродъ и Пилатъ Пон-
 тійскый, съсъ язычници-тъ и народъ-тъ Изра-
 28 илевъ, Да сторять това което твоя-та рѣка и
 29 твоя-та воля е прѣдопрѣдѣлила да бжде. И ны-
 нѣ, Господи, погледни на тѣхны-тъ заплашванія,
 и дай на твои-тъ рабы да говорятъ твое-то сло-
 30 во съсъ всяко дързновение, Ты като простирашь
 рѣкы-тъ си на исцѣленіе, да ставать знаменія
 и чудеса чрѣзь име-то на святаго отрока твоего
 31 Іисуса. И като ся помолихъ, потрясе ся мѣсто-